

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์นี้ได้มาจากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ในจำนวน 24 เขต รวมทั้งสิ้น 98 คน แยกเป็นผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครที่จัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนจำนวน 62 คน และเป็นผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่ไม่ได้จัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนจำนวน 36 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนครบตามจำนวนแล้ว ได้ทำการบันทึกรายละเอียดของคำถามแต่ละข้อ และนำตัวเลขมาหาค่าทางสถิติ ปรากฏผลจากการสำรวจ ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม (จำนวนโรงเรียนทั้งหมด 98 โรงเรียน) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเสนอในรูปตารางและความเรียง ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 แสดงอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน

อาชีพของผู้ปกครองส่วนมาก	จำนวน	ร้อยละ
พอกา	4	4.08
ชาวสวน หรือชาวนา	13	13.27
กรรมกรที่มีอาชีพรับจ้างรายวัน	53	54.08
ข้าราชการหรือผู้มีรายได้ประจำแน่นอน	4	4.08
อื่น ๆ		
ชาวสวนและกรรมกร	8	8.16
พอกาและกรรมกร	11	11.23
พอกาและชาวสวน	4	4.08
เลี้ยงกุ้ง เลี้ยงปลา	1	1.02

จากตารางที่ 4 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 54.08 ที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นกรรมกรที่มีอาชีพรับจ้างรายวัน รองลงมา ร้อยละ 13.27 ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นชาวสวน หรือชาวนา และโรงเรียนส่วนน้อยที่สุดร้อยละ 1.02 ผู้ปกครองมีอาชีพเลี้ยงกุ้ง เลี้ยงปลา

ตารางที่ 5 แสดงรายได้ของผู้ปกครองนักเรียน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองส่วนมาก	จำนวน	ร้อยละ
5,000 - 3,000 บาท	2	2.04
3,000 - 2,000 บาท	10	10.20
ต่ำกว่า 2,000 บาท	55	56.13
มีรายได้ไม่แน่นอน	31	31.63

จากตารางที่ 5 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 56.13 ที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้น้อยเกินกว่า 2,000 บาท รองลงมาร้อยละ 31.63 ผู้ปกครองมีรายได้น้อย และโรงเรียนส่วนน้อยที่สุดร้อยละ 2.04 ผู้ปกครองมีรายได้น้อยเกินกว่า 5,000 - 3,000 บาท

ตารางที่ 6 แสดงการนับถือศาสนาของนักเรียนและผู้ปกครอง

นักเรียนและผู้ปกครองส่วนมากนับถือศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	86	87.76
คริสต์	2	2.04
อิสลาม	9	9.18
อื่น ๆ ขงจื้อ	1	1.02

จากตารางที่ 6 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 87.76 ที่ผู้ปกครองและนักเรียนส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ รองลงมา ร้อยละ 9.18 นับถือศาสนาอิสลาม และโรงเรียนส่วนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 1.02 ที่ผู้ปกครองนับถือศาสนาขงจื้อ

ตารางที่ 7 แสดงแหล่งที่มาของไฟฟ้าและแสงสว่างในโรงเรียน

ที่มาของแหล่งไฟฟ้าและแสงสว่าง	จำนวน	ร้อยละ
ไฟฟ้าของรัฐบาล	97	98.98
ไฟฟ้าของเอกชน	1	1.02
เครื่องปั่นไฟของโรงเรียน	0	0.00

จากตารางที่ 7 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 98.98 ใช้ไฟฟ้าของรัฐบาล และมีโรงเรียนเพียงร้อยละ 1.02 เท่านั้นที่ใช้ไฟฟ้าของเอกชน ส่วนโรงเรียนที่ใช้ไฟฟ้าจากเครื่องปั่นไฟของโรงเรียนเองไม่มีเลย

ตารางที่ 8 แสดงแหล่งนำค่าน้ำใช้ในโรงเรียน

ที่มาของนำค่าน้ำใช้ในโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
แม่น้ำ	1	1.02
ลำคลอง	3	3.06
บอบาคาล	15	15.31
น้ำประปา	64	65.31
อื่น ๆ		
น้ำฝน	1	1.02
น้ำประปาและน้ำฝน	4	4.08
คลองและน้ำฝน	5	5.10
คลองและน้ำประปา	3	3.06
คลองและรถนำมาส่องอาทิตย์ละ 2 ครั้ง	2	2.04

จากตารางที่ 8 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 65.31 ที่ได้นำค่าน้ำและน้ำใช้มาจากน้ำประปา รองลงมา ร้อยละ 15.31 ไคมาจากบอบาคาล และโรงเรียนส่วนน้อยร้อยละ 1.02 ได้นำค่าน้ำใช้จากแม่น้ำ กับจากน้ำฝน

ตารางที่ 9 แสดงวิธีที่ไคน้ำมาใช้ในโรงเรียน

วิธีการไคน้ำมาใช้	จำนวน	รอยละ
คณงานหรือภารโรงช่วยกันหิ้วหรือหอบ	1	1.02
ใช้เครื่องสูบน้ำ	12	12.25
มีก๊อก หรือถังน้ำในบริเวณโรงเรียน	75	76.53
อื่น ๆ มีถังน้ำในโรงเรียนและใช้เครื่องสูบน้ำ	10	10.20

จากตารางที่ 9 โรงเรียนส่วนมากรอยละ 76.53 ที่ไคน้ำมาใช้โดยมีก๊อกหรือถังน้ำอยู่ในบริเวณโรงเรียน รองลงมารอยละ 12.25 ใช้เครื่องสูบน้ำ และโรงเรียนส่วนน้อยรอยละ 1.02 ไคน้ำมาใช้โดยให้คณงานหรือภารโรงช่วยกันหิ้วหรือหอบมา

ตารางที่ 10 แสดงถึงความพอเพียงของน้ำคั้นน้ำใช้ในโรงเรียน

น้ำคั้นและน้ำใช้	จำนวน	รอยละ
มีพอใช้อย่างเหลือเพื่อตลอดปี	18	18.37
มีพอใช้ตลอดปีแต่คงใช้อย่างประหยัด	65	66.33
มีพอใช้เฉพาะช่วงเวลาสั้น ๆ	11	11.22
มีพอใช้เฉพาะบางฤดู	4	4.08

จากตารางที่ 10 โรงเรียนส่วนมากรอยละ 66.33 มีน้ำพอใช้ตลอดปีแต่คงใช้อย่างประหยัด รองลงมารอยละ 18.37 มีน้ำพอใช้อย่างเหลือเพื่อตลอดปี และโรงเรียนส่วนน้อยรอยละ 4.08 มีน้ำพอใช้เฉพาะบางฤดูเท่านั้น

การเก็บข้อมูลน้ำไม่พอใช้ในโรงเรียน โคขวดเพิ่ม เก็บพอสรุปได้ ดังนี้

1. ขอนำประปาจากเขต กรุงเทพมหานคร การประสานกระทรวง สถาบัน
ค้ำเฟลิ่ง หรือขอนำบาดาลจาก เอกชนในชุมชนที่อยู่ใกล้โรงเรียน
2. สมน้ำจากคลองใกล้โรงเรียนมาเป็นน้ำไว้
3. บิ่ตมหรือถังสำหรับใส่น้ำไว้มาก ๆ
4. บิ่ตมจาก เอกชน
5. ไหนักเรียนหน้าค้ตมาจากบ้าน

คณที่ 2 สภาพของโรงเรียนและนักเรียน เกี่ยวกับ เรื่องอาหารกลางวัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้งออกเป็ 3 ส่วน ดังนี้

- 2.1 ข้อมูลทั้งของโรงเรียนที่จัดโครงการอาหารกลางวันและไม้จัดโครงการ
อาหารกลางวันจำนวน 98 โรงเรียน ซึ่งจะเสนอผลการวิเคราะห์
ข้อมูลในรูปตารางและความเรียง
 - 2.2 ข้อมูลเฉพาะโรงเรียนที่จัดโครงการอาหารกลางวันจำนวน 62 โรงเรียน
เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและความเรียง
 - 2.3 ข้อมูลเฉพาะโรงเรียนที่ไม้จัดโครงการอาหารกลางวันจำนวน 36
โรงเรียน เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและความเรียง
- 2.1 ข้อมูลทั้งของโรงเรียนที่จัดโครงการอาหารกลางวันและไม้จัดโครงการ
อาหารกลางวันจำนวน 98 โรงเรียน แบ่งออกเป็ 3 ส่วน
- ส่วนที่ 1 ค้ตแต่ตารางที่ 11 ถึง ตารางที่ 15 "จำนวน" ใน
ตาราง หมายถึงจำนวนโรงเรียน 98 โรงเรียน
 - ส่วนที่ 2 ค้ตแต่ตารางที่ 16 ถึง ตารางที่ 17 "จำนวน" ใน
ตารางหมายถึงจำนวนโรงเรียน 46 โรงเรียน
 - ส่วนที่ 3 ค้ตแต่ตารางที่ 18 ถึง ตารางที่ 21 "จำนวน" ใน
ตารางหมายถึงจำนวนโรงเรียน 98 โรงเรียน

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนนักเรียนยากจนในโรงเรียน

จำนวนนักเรียนยากจน	จำนวน	ร้อยละ
10 - 30 คน	22	22.45
30 - 60 คน	46	46.94
60 - 100 คน	26	26.53
อื่น ๆ 100 คนขึ้นไป	3	3.06
ไม่ปรากฏนักเรียนที่ขาดแคลนเป็นประจำ	1	1.02

จากตารางที่ 11 โรงเรียนที่มีนักเรียนยากจนระหว่าง 30 - 60 คนมีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.94 รองลงมาคือ 60 - 100 คน คิดเป็นร้อยละ 26.53 และมีโรงเรียนจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 1.02 เท่านั้นที่ไม่ปรากฏนักเรียนที่ขาดแคลนเป็นประจำ

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนเงินที่นักเรียนนำมาเพื่อซื้ออาหารกลางวัน

จำนวนเงินที่นักเรียนนำมาแต่ละวัน	จำนวน	ร้อยละ
1.00 - 1.50 บาท	11	11.23
2.00 - 2.50 บาท	53	54.08
3.00 - 5.00 บาท	31	31.63
7.00 - 10.00 บาท	2	2.04
ไม่แน่นอนแล้วแต่รายได้ของผู้ปกครอง	1	1.02

จากตารางที่ 12 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 54.08 ที่มีนักเรียนได้เงินมาเพื่อซื้ออาหารกลางวันวันละ 2.00 - 2.50 บาท รองลงมาร้อยละ 31.63 ได้เงินมาวันละ 3.00 - 5.00 บาท และมีโรงเรียนจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 1.02 ที่นักเรียนได้เงินมาในแต่ละวันไม่แน่นอนแล้วแต่รายได้ของครูปกครอง

ตารางที่ 13 แสดงราคาอาหารกลางวันที่ทำนายในโรงเรียน

ราคาอาหารกลางวัน	จำนวน	ร้อยละ
เป็นชุด ชุดละ 3.00 - 4.00 บาท	4	4.08
เป็นจาน จานละ 1.00 - 1.50 บาท	38	38.78
เป็นจาน จานละ 2.00 บาท	47	47.96
เป็นจาน จานละ 2.00 - 3.00 บาท	9	9.18

จากตารางที่ 13 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 47.96 ที่มีอาหารกลางวันขายในโรงเรียนเป็นจาน จานละ 2.00 บาท รองลงมาร้อยละ 38.78 ขายจานละ 1.00 - 1.50 บาท และมีโรงเรียนจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 4.08 ที่มีอาหารกลางวันขายเป็นชุด ชุดละ 3.00 - 4.00 บาท

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 แสดงการช่วยเหลือนักเรียนที่ไม่มีอาหารกลางวันในโรงเรียน

การช่วยเหลือนักเรียนที่ไม่มีอาหารกลางวัน	จำนวน	รอยละ
จัดหาอาหารกลางวันให้	73	74.49
จัดหาเงินให้ซื้ออาหารกลางวัน	12	12.25
ไม่ให้ความช่วยเหลือนักเรียน	4	4.08
ให้ไปช่วยงานร้านค้าแล้วรับประทานอาหารควย	5	5.10
ให้ไปกินอาหารที่วัดโดยขอส่วนที่เหลือจากพระ	3	3.06
ครูประจำชั้นช่วยเป็นเงินบาง เป็นอาหารบาง	1	1.02

จากตารางที่ 14 โรงเรียนส่วนมากรอยละ 74.49 ช่วยเหลือนักเรียนที่ไม่มีอาหารกลางวันโดยจัดหาอาหารกลางวันให้นักเรียน รองลงมารอยละ 12.25 จัดหาเงินให้นักเรียนซื้ออาหารกลางวัน และมีโรงเรียนจำนวนน้อยที่สุดเพียงรอยละ 1.02 ที่ครูประจำชั้นช่วยจัดหาอาหารใหม่บาง ให้เงินไปซื้ออาหารเองบาง มีขอที่นำส่ง เกิดคือยังมีโรงเรียนอีกรอยละ 4.08 ที่ไม่ให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่ไม่มีอาหารกลางวันเลย

วิธีการที่โรงเรียนจัดหาอาหารกลางวันให้นักเรียน ใ้ขอขมุดเพิ่มเติมจากส่วนที่ใ้เพิ่มเติมขอความพอสรุปได้ ดังนี้

1. โรงเรียนที่จัดโครงการอาหารกลางวัน จัดอาหารที่โรงเรียนทำส่วนหนึ่งไว้ให้นักเรียนยากจนรับประทาน แคนักเรียนทองช่วยเหลืองานของโรงเรียนบาง เช่น ทำความสะอาดคณาณะ เก็บถ้วยชาม เช็ดโต๊ะ ช่วยชวยอาหาร ช่วยทำอาหาร ฯลฯ
2. คัดคอมที่มิจิตศรัทธา เพื่อขออาหารมา เลี้ยงนักเรียนยากจน
3. จางแมครัวมาทำอาหารสำหรับนักเรียนยากจนโดยเฉพาะ โดยโรงเรียนมีวิธีการหาทุน ดังนี้

- 3.1 จัดกิจกรรมพิเศษในโรงเรียน เพื่อหาเงินรายได้
- 3.2 ขอเงินช่วยค่านอาหาร เด็กยากจนจากรายการอาสาจักรวาลทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9
- 3.3 ขอเงินช่วยเหลือนักเรียนยากจน เป็นค่านอาหารกลางวัน เป็นรายหัว จากกรุงเทพมหานคร
- 3.4 ขอบริจาคเงินจากผู้มีจิตศรัทธา เพื่อ เป็นทุนสำหรับทำอาหารให้นักเรียนยากจนโดยเฉพาะ

ตารางที่ 15 แสดงโรงอาหารหรือห้องอาหารของโรงเรียน

โรงอาหารหรือห้องอาหาร	จำนวน	รอยละ
มี	46	46.94
ไม่มี แต่จัดห้องอื่นแทน	48	48.98
ไม่มีและไม่จัดห้องอื่นแทน	4	4.08

จากตารางที่ 15 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 48.98 ยังไม่มีโรงอาหารหรือห้องอาหาร แต่โรงเรียนจัดห้องอื่นแทนโรงอาหาร ร้อยละ 46.94 เป็นโรงเรียนที่มีโรงอาหารหรือห้องอาหาร และมีโรงเรียนจำนวนน้อยที่สุดที่ไม่มีโรงอาหารและโรงเรียนไม่จัดห้องอื่นแทนด้วย

สภาพของโรงอาหารที่มีอยู่ใน 46 โรงเรียนนั้น เป็นโรงอาหารแบบชั่วคราวหรือเป็นอาคารประกอบที่ดัดแปลงมาเป็นโรงอาหารร้อยละ 60.87 ส่วนที่เป็นโรงอาหารแบบถาวรมีเพียงร้อยละ 39.13 เท่านั้น

จำนวนที่นั่งในโรงอาหารที่มีอยู่ในโรงเรียนส่วนมากร้อยละ 69.57 มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ส่วนที่มีจำนวน เพียงพอกับจำนวนนักเรียนมีเพียงร้อยละ 30.43

การแก้ปัญหาจำนวนที่นั่งในโรงอาหารไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ใค้ขอ-
มูลเพิ่มเติมจากส่วนที่ให่ เติมขอความพอสรบใค้ กั้งนี้

1. จักเวลาใ้หนัก เรียนพักรับประทานอาหารกลางวันไม่พร้อมกัน
2. ใ้หนัก เรียนรับประทานอาหารในห้อง เรียน ตามระ เบียงอาคาร เรียน และใ้ที่นั่งใ้คนไม่ในบริ เวณโรง เรียน
3. จักหาใ้โต๊ะและมานั่งมาวางรอบ ๆ บริ เวณที่ขายอาหาร และใ้ใ้โต๊ะใ้หนัก-
เรียนที่เหลื่อตัง เสรมิในโรงอาหาร

ตารางที่ 16 และ 17 ที่จะเสนอต่อไปนี้ เป็นเรื่องของสภาพของโรงอาหาร
และการใ้ช้ประโยชน์จากโรงอาหารในคานอื่น ๆ จำนวนโรงเรียนที่ใ้ขอมูลเป็นโรง-
เรียนที่มีโรงอาหารจำนวน 46 โรงเท่านั้น กั้งนี้ในตารางที่ 16 และ 17 จึงมีจำ-
นวนโรงเรียน 46 โรงเรียน

ตารางที่ 16 แสดงสภาพของโรงอาหารหรือห้องอาหาร

สภาพของโรงอาหารหรือห้องอาหาร	จำนวน	รอยละ
ทรุกโทรมควรสรุ้างใหม่	14	30.43
ทรุกโทรมควรชอมแซมบางสวน	11	23.91
พอใ้ช้ใค้	17	36.96
ใ้ช้ใค้ใค้ ไม่มีสวนใค้ชารุค	4	8.70

จากตารางที่ 16 โรงเรียนส่วนมากรอยละ 36.96 มีโรงอาหารอยู่ในสภาพ
พอใ้ช้ใค้ รองลงมารอยละ 30.43 มีโรงอาหารอยู่ในสภาพที่ทรุกโทรมควรสรุ้างใหม่
และมีโรง เรียนจำนวนน้อยที่สุดเพียงรอยละ 8.70 เท่านั้นที่มีโรงอาหารอยู่ในสภาพใ้
ใค้ใค้ไม่มีสวนใค้ชารุค

ตารางที่ 17 แสดงการใช้ประโยชน์โรงอาหารหรือห้องอาหารในคานอื่น

การใช้ประโยชน์คานอื่น	จำนวน	รอยละ
ใช้เรียนวิชาพิเศษ	20	43.48
ใช้เป็นที่ประชุมและจัดงานรื่นเริง	7	15.22
ใช้เรียนวิชาพิเศษ ประชุม และจัดงานรื่นเริง	13	28.26
ไม่ได้ใช้ประโยชน์คานอื่น	6	13.04

จากตารางที่ 17 โรงเรียนส่วนมากรอยละ 43.48 ใช้โรงอาหารเป็นที่สำหรับเรียนวิชาพิเศษควย รองลงมารอยละ 28.26 ใช้โรงอาหารเป็นที่เรียนวิชาพิเศษ ประชุม และจัดงานรื่นเริง และมีโรงเรียนจำนวนน้อยที่สุดเพียงรอยละ 13.04 ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากโรงอาหารในคานอื่น ๆ ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วโรงเรียนที่ใช้โรงอาหารเป็นประโยชน์ในคานอื่นที่นอกเหนือไปจากกิจการคานอาหารกลางวันมีถึงรอยละ 86.96

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบอาหารในโรงเรียน

วัสดุอุปกรณ์และภาชนะของโรงเรียน	จำนวน	รอยละ
มีมากพอที่จะทำอาหารขายนักเรียน	44	44.90
มีพอใช้สำหรับการสอนภาคปฏิบัติในวิชาการเรือน	21	21.43
ขาดเพียงบางอย่าง	1	1.02
มีอยู่บ้างเล็กน้อย	18	18.37
ไม่มีเลย	14	14.28

จากตารางที่ 18 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 44.90 มีอุปกรณ์มากพอที่จะทำอาหารขายนักเรียน รองลงมาร้อยละ 21.43 มีพอใช้สำหรับการสอนภาคปฏิบัติในวิชาการเรือน และมีโรงเรียนจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 1.02 ที่ขาดอุปกรณ์เพียงบางอย่าง มีข้อที่น่าสนใจ เกิดคือ มีโรงเรียนร้อยละ 14.28 ที่ยังไม่ีอุปกรณ์ในการประกอบอาหาร

ตารางที่ 19 แสดงครูที่มีวุฒิทางอาหารและโภชนาการในโรงเรียน

ครูที่มีวุฒิทางอาหารหรือโภชนาการ	จำนวน	ร้อยละ
มี	49	50.00
ไม่มีเลย	16	16.33
ไม่มีวุฒิโดยตรง แต่มีความรู้ด้านอาหารหรือโภชนาการ	33	33.67

จากตารางที่ 19 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 50.00 มีครูที่มีวุฒิทางอาหารหรือโภชนาการ รองลงมาร้อยละ 33.67 ไม่มีครูที่มีวุฒิโดยตรงแต่มีความรู้ด้านอาหารหรือโภชนาการ และมีโรงเรียนจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 16.33 ที่ไม่มีครูที่มีวุฒิหรือมีความรู้ในคานนี้เลย

จำนวนครูที่มีวุฒิทางอาหารหรือโภชนาการในโรงเรียน ไขข้อมูลเพิ่มเติมจากส่วนที่ให้ เติมจำนวนครูที่มีวุฒิคานนี้ ดังนี้

1. โรงเรียนมีครูที่มีวุฒินี้ 4 คน มีจำนวน 8 โรงเรียน
2. โรงเรียนมีครูที่มีวุฒินี้ 3 คน มีจำนวน 10 โรงเรียน
3. โรงเรียนมีครูที่มีวุฒินี้ 2 คน มีจำนวน 13 โรงเรียน
4. โรงเรียนมีครูที่มีวุฒินี้ 1 คน มีจำนวน 11 โรงเรียน
5. โรงเรียนที่ไม่คอย มีจำนวน 7 โรงเรียน

ตารางที่ 20 แสดงบริเวณที่ใช้เป็นที่สำหรับเพาะปลูก

บริเวณที่ใช้สำหรับเพาะปลูก	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีเลย	55	56.12
มีบ้างเล็กน้อยสำหรับการสอนภาคปฏิบัติในวิชาเกษตร 40		40.82
มีอยู่เป็นจำนวนมาก	3	3.06

จากตารางที่ 20 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 56.12 ไม่มีบริเวณที่ใช้เป็นที่สำหรับเพาะปลูก รองลงมาร้อยละ 40.82 มีบริเวณบางเล็กน้อยสำหรับการสอนภาคปฏิบัติในวิชาเกษตร และมีโรงเรียนเป็นจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 3.06 เท่านั้นที่มีบริเวณที่สามารถใช้เป็นที่เพาะปลูกได้เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 21 อุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถจัดการ เกษตร คานสวนครัว เลี้ยงสัตว์

อุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
บริเวณโรงเรียนเป็นที่ลุ่มมีน้ำท่วมทุกครั้งที่ฝนตก	25	25.51
ขาดแคลนน้ำ	12	12.25
ขาดครุที่มีความรู้	10	10.20
ไม่มีสถานที่	40	40.82
วัดไม่อนุญาตให้ทำ	11	11.22

จากตารางที่ 21 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 40.82 ไม่สามารถจัดการ เกษตร คานสวนครัว เลี้ยงสัตว์ได้เพราะขาดสถานที่ รองลงมาร้อยละ 25.51 ไม่สามารถจัดได้เพราะบริเวณเป็นที่ลุ่มมีน้ำท่วมทุกครั้งที่ฝนตก และมีโรงเรียนน้อยที่สุด ร้อยละ 10.20 ที่ไม่สามารถจัดได้เพราะขาดครุที่มีความรู้

2.2 ข้อมูลเฉพาะโรงเรียนที่จัดโครงการอาหารกลางวัน จำนวน 62 โรงเรียน

ตารางที่ 22 แสดงการจัดบริการอาหารกลางวันในโรงเรียน

การจัดบริการอาหารกลางวัน	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียนทำขายเองและให้นักเรียนช่วยทำ	34	54.84
โรงเรียนทำขายเองแต่ไม่ให้นักเรียนช่วยทำ	7	11.29
มีทั้งโรงเรียนทำขายและบุคคลภายนอก เขามาขาย	21	33.87

จากตารางที่ 22 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 54.84 ทำอาหารกลางวันขายและให้นักเรียนช่วยทำควย รองลงมา ร้อยละ 33.87 มีทั้งที่โรงเรียนทำขายและบุคคลภายนอก เขามาขาย และมีโรงเรียนน้อยที่สุดร้อยละ 11.29 ทำอาหารกลางวันขายแต่ไม่ให้นักเรียนช่วยทำ

- เรื่อง เกี่ยวกับผลประโยชน์ที่โรงเรียนได้รับจากการที่มีบุคคลภายนอก เขามาขายอาหารในโรงเรียนนั้น ได้ขอข้อมูลเพิ่มเติมจากส่วนที่ให้เขียนตอบพอสรุปได้ ดังนี้
1. โรงเรียนที่มีรัฐแสดง เชคของโรงเรียนจะได้รับผลประโยชน์จากบุคคลภายนอกที่เขามาขายอาหารในรูปของเงินบำรุงการศึกษา ซึ่งอาจจ่ายเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน หรือรายปีก็ได้แล้วแต่ข้อตกลง อัตราค่าเช่าที่โรงเรียนได้รับมีตั้งแต่ วันละ 1 - 40 บาท สัปดาห์ละ 150 บาท เดือนละ 50 - 1,000 บาท และมีละ 2,000 บาท
 2. โรงเรียนที่ไม่มีรัฐหรือไม่มีบริเวณของโรงเรียนใดแก่โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในที่ของวัดจะไม่ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการที่บุคคลภายนอก เขามาขายอาหาร แต่วัดซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่จะได้ผลประโยชน์แทน

ตารางที่ 23 แสดงการรับประทานอาหารกลางวันของนักเรียน

อาหารกลางวันที่นักเรียนส่วนมากมีมารับประทาน	จำนวน	ร้อยละ
นำอาหารมาจากบ้าน หรือผู้ปกครอง เอาจามาส่ง	4	6.45
ซื้อจากบุคคลภายนอก	4	6.45
ซื้อจากที่โรงเรียนท่าชาย	35	56.46
ซื้อจากที่โรงเรียนท่าชาย และซื้อจากบุคคลภายนอก	7	11.29
นำอาหารมาจากบ้าน และซื้อที่โรงเรียนท่าชาย	12	19.35

จากตารางที่ 23 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 56.46 ที่นักเรียนส่วนใหญ่ซื้ออาหารกลางวันจากที่โรงเรียนท่าชาย รองลงมา ร้อยละ 19.35 มีนักเรียนที่นำอาหารมาจากบ้านส่วนหนึ่งและซื้อจากที่โรงเรียนท่าชายอีกส่วนหนึ่ง และมีโรงเรียนจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 6.45 ที่นักเรียนนำอาหารมาจากบ้าน หรือผู้ปกครอง เอาจามาส่ง กับซื้ออาหารกลางวันจากบุคคลภายนอก

ตารางที่ 24 ชนิดของอาหารประเภทขนมที่โรงเรียนชาย

ชนิดของขนม	จำนวน	ร้อยละ
ขนมที่โรงเรียนทำเองในแต่ละวัน	36	58.06
ขนมแห้งที่โรงเรียนซื้อมาขาย	13	20.97
ขนม เบเกอรี่เค้กพวกลูกกวาด ลูกอม ผลไม้คอง	0	00.00
ขนม น้ำเชื่อม ใส่น้ำแข็งและไอศกรีม	10	16.13
ผลไม้ตามฤดูกาล	2	3.23
ไม่มีอาหารประเภทขนมขายเลย	1	1.61

จากตารางที่ 24 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 58.06 ที่ชายชนมที่โรงเรียนทำเองในแต่ละวัน รองลงมาร้อยละ 20.97 ชายชนมแห่งที่โรงเรียนซื้อ และ มีโรงเรียนน้อยที่สุดร้อยละ 1.61 ไม่มีอาหารประเภทขนมขาย

วิธีเลือกซื้อขนมเข้ามาขายในโรงเรียนนั้น โคชอมูลเพิ่ม เติมถึงวิธีการเลือกซื้อพอสรุปได้ ดังนี้

1. เลือกซื้อขนมประเภทที่ผ่านกรรมวิธีที่ทำให้สุกมาแล้ว
2. เลือกขนมมีเบ่ง เป็นส่วนผสมและมีราคาไม่แพงเกินไป
3. เลือกขนมที่มีประโยชน์ มีคุณค่าทางหลักโภชนาการ สะอาด รับประทานอิม และมีราคาพอสมควร

ตารางที่ 25 เงินทุนในการจัดทำอาหารกลางวันของโรงเรียน

เงินทุนในการจัดทำอาหารกลางวัน	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียนจัดหาเงินทุนเอง	4	6.45
ได้รับทุนจากสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร	47	75.81
ได้รับความช่วยเหลือจากผู้มีอุปการะคุณต่อโรงเรียน	3	4.84
ได้ทุนจากสำนักการศึกษา และหาทุนเพิ่มเติมเองด้วย	8	12.90

จากตารางที่ 25 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 75.81 ได้รับเงินทุนในการจัดทำอาหารกลางวันจากสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร รองลงมาร้อยละ 12.90 ได้รับเงินทั้งจากสำนักการศึกษา และหาทุนเพิ่มเติมเองด้วย มีโรงเรียนจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 4.84 ได้รับความช่วยเหลือจากเงินทุนในการจัดทำอาหารกลางวันจากผู้มีอุปการะคุณต่อโรงเรียน

ผู้มีอุปการะคุณที่ให้ความช่วยเหลือโรงเรียน เกี่ยวกับการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน โดยให้ความช่วยเหลือในด้านการเงินและสิ่งของ ใ้ขอมูลเพิ่มเติมพอสรุปได้ ดังนี้

1. สโมสรไลออนส์ศรีกรุง เทพ
2. มูลนิธิที่อุปการะโรงเรียน
3. กรรมการศึกษาของโรงเรียน
4. สมาคมครูและนุปกครองของโรงเรียน
5. สมาคมศิษย์ เกาของโรงเรียน
6. ผู้มีจิตศรัทธาในชุมชน
7. เจ้าอาวาสและพระในวัดที่โรงเรียนตั้งอยู่
8. คณะครูในโรงเรียน

ตารางที่ 26 แสดงวิธีการดำเนินการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน

วิธีการดำเนินการจัดโครงการอาหารกลางวัน	จำนวน	ร้อยละ
ครูและนักเรียนช่วยกันทำ	15	24.19
ครูและภารโรงช่วยกันทำ	18	29.03
ครู และคนภายนอกที่จ้าง เขามาช่วยกันทำ	13	20.97
ครู ภารโรงและบุคคลภายนอกที่จ้างมาช่วยกันทำ	4	6.45
ครู นักเรียนและบุคคลภายนอกที่จ้างมาช่วยกันทำ	7	11.30
ครู นักเรียนและภารโรงช่วยกันทำ	5	8.06

จากตารางที่ 26 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 29.03 มีวิธีการดำเนินการจัดโครงการอาหารกลางวันโดยให้ครูและภารโรงช่วยกันทำ รองลงมาร้อยละ 24.19 ให้ครูและนักเรียนช่วยกันทำ และมีโรงเรียนจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 6.45 ที่ให้ครู ภารโรงและบุคคลภายนอกที่จ้าง เขามาช่วยกันทำ

อัตราค่าจ้างบุคคลภายนอกที่โรงเรียนจ้าง เข้ามารวบรวมอาหารนั้น ครอบคลุม
เพิ่มเติมจากส่วนที่ให้อื่นขอความพอสรุปได้ ดังนี้

1. วันละ 10 - 150 บาท
2. สัปดาห์ละ 200 - 300 บาท
3. เดือนละ 500 - 750 บาท

ตารางที่ 27 ผลการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน

ผลการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ไคก่าไร	24	38.71
พอดี้ทูน	12	19.35
ชาคทอน	14	22.59
ไมแนนอน	12	19.35

จากตารางที่ 27 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 38.71 ที่จัดโครงการอาหาร
กลางวันในโรงเรียนแล้วไคก่าไร รองลงมาร้อยละ 22.59 จัดแล้วชาคทอน และมี
โรงเรียนร้อยละ 19.35 ที่จัดโครงการอาหารกลางวันแล้วพอดี้ทูน กับ ไมแนนอน

จำนวนเงินที่ไคก่าไรหรือชาคทอนในแต่ละวันนั้น ครอบคลุมเพิ่มเติมจากส่วนที่
ให้อื่นขอความพอสรุปได้ ดังนี้

1. โรงเรียนที่ไคก่าไรเฉลี่ยวันละตั้งแต่ 10 - 80 บาท มีเพียงโรงเรียน
เดียวที่แจงวาไคก่าไรวันละประมาณ 200 - 300 บาท
2. โรงเรียนที่ชาคทอนเฉลี่ย วันละประมาณ 10 - 50 บาท มี 2 โรงเรียนที่
แจงวาชาคทอนวันละประมาณ 80 - 100 บาท เนื่องจากจำนวนนักเรียนยากจนที่ไค
รับประทานอาหารของโรงเรียนโดยไม่ต้อง เสียเงินมี เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 28 ความต้องการของโรงเรียน เกี่ยวกับการจัดโครงการอาหารกลางวัน

ความต้องการของโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
จัดอบรมคานการห้ามผู้สูการ เงิน พัสค และการใชจ่ายเงิน		
โครงการอาหารกลางวัน	12	20.97
จัดอบรม เรื่องหลักและวิธีกรจัดทำโครงการอาหารกลางวัน		
ที่ค	16	25.80
จัดพาคณะครูไปคโรงเรียนที่ เป็นคตัวอย่างที่คคานการจัด		
โครงการอาหารกลางวัน	11	17.74
จัดอบรมคานการห้ามผู้สู หลักการจัดอาหารกลางวันที่ค		
และ พาคณะครูไปคคตัวอย่างที่ค	15	24.19
จัดอบรมคานการห้ามผู้สูและแกใชระ เบียบให้โรงเรียน		
สามารถนำเงินในโครงการอาหารกลางวันไปใชคานอื่นค	8	12.90

จากตารางที่ 28 โรงเรียนร้อยละ 25.80 ต้องการให้จัดการอบรมเกี่ยวกับหลักและวิธีการจัดทำโครงการอาหารกลางวันที่ โรงเรียนร้อยละ 24.19 ต้องการให้มีการอบรมคานการห้ามผู้สู หลักการจัดอาหารกลางวันที่ค และพาคณะครูไปคโรงเรียนคตัวอย่างค และโรงเรียนสวนนอยร้อยละ 12.90 ต้องการให้มีการแกใชระ เบียบการใชเงินให้สามารถนำเงินในโครงการอาหารกลางวันไปใชคานอื่นค

- 2.3 ข้อมูลเฉพาะโรงเรียนที่ไม่คจัดโครงการอาหารกลางวัน จำนวน 36 โรงเรียน ซึ่งจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและความเรียง "จำนวน" ในตารางหมายถึงจำนวนโรงเรียน

ตารางที่ 29 การจัดอาหารกลางวันในโรงเรียน

การจัดอาหารกลางวัน	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียนนำอาหารมาเอง หรือกลับมารับประทานอาหารที่บ้าน	4	11.11
ซื้อจากบุคคลภายนอกที่เขามาขายอาหาร โดยโรงเรียนควบคุมคุณภาพ และราคา	5	13.89
มีทั้งนักเรียนนำอาหารมาเอง และซื้อจากบุคคลภายนอก	22	61.11
มีทั้งนักเรียนนำอาหารมาเอง กลับมารับประทานอาหารที่บ้าน และซื้อจากบุคคลภายนอก	4	11.11
สมาคมครูปกครองจัดจำหน่ายอาหารราคาถูก และให้นักเรียนยากจนรับประทานอาหารโดยไม่ตอง เสียเงิน	1	2.78

จากตารางที่ 29 โรงเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 61.11 จัดอาหารกลางวันโดยนักเรียนนำอาหารมาเอง และซื้ออาหารรับประทานจากบุคคลภายนอก รองลงมา ร้อยละ 13.89 นักเรียนซื้ออาหารจากบุคคลภายนอกที่เขามาขายอาหารในโรงเรียน และมีโรงเรียนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 2.78 ที่สมาคมครูปกครองจัดจำหน่ายอาหารในราคาถูกแล้วให้นักเรียนยากจนรับประทานอาหารได้โดยไม่ตอง เสียเงิน

เรื่อง เกี่ยวกับ เวลาที่โรงเรียนอนุญาตให้นักเรียนกลับมารับประทานอาหารกลางวันที่บ้าน นั้น ใค้ขอมูลเพิ่มเติมจากสวนที่ใ้ห้ เติมขอความ กังนี้

โรงเรียนอนุญาตให้นักเรียนกลับมารับประทานอาหารกลางวันที่บ้านได้ภายในเวลา 45 นาที ถึงไม่เกิน 1 ชั่วโมง

ตารางที่ 30 การรับประทานอาหารกลางวันของนักเรียน

อาหารกลางวันที่นักเรียนส่วนมากได้มารับประทาน	จำนวน	รอยละ
นักเรียนนำมาจากบ้าน	8	22.22
ซื้อจากบุคคลภายนอกที่เขามาขายในบริเวณโรงเรียน	17	47.22
กลับไปรับประทานที่บ้าน หรือผู้ปกครอง เอาการาส่ง	1	2.78
ซื้อจากบุคคลภายนอกที่ขายอยู่นอกโรงเรียน	1	2.78
นักเรียนนำอาหารมาจากบ้าน และซื้อจากบุคคลภายนอกที่เขามาขายในบริเวณโรงเรียน	9	25.00

จากตารางที่ 30 โรงเรียนส่วนมากรอยละ 47.22 ที่นักเรียนนำอาหารกลางวันจากบ้านมารับประทานที่โรงเรียน รองลงมา รอยละ 25.00 มีทั้งนักเรียนนำอาหารมาจากบ้านและซื้อจากบุคคลภายนอกที่เขามาขายในโรงเรียน และมีโรงเรียนน้อยที่สุดเพียง รอยละ 2.78 ที่นักเรียนกลับไปรับประทานอาหารกลางวันที่บ้านหรือผู้ปกครอง เอาการาส่งตอนกลางวัน กับซื้ออาหารจากบุคคลภายนอกที่ขายอยู่นอกโรงเรียน

ตารางที่ 31 ลักษณะของผู้ขายอาหารในโรงเรียน

ลักษณะของผู้ขายอาหาร	จำนวน	รอยละ
เป็นเจ้าของหรือญาติของ เจ้าของที่ดินซึ่งยกที่ดินให้กับโรงเรียน	2	5.55
เป็นผู้ประกอบการระดมต่อโรงเรียน	5	13.89
เป็นภรรยา หรือบุคคลในครอบครัวคนงานในโรงเรียน	2	5.55
เป็นบุคคลที่พักอาศัยอยู่ใกล้ ๆ บริเวณโรงเรียน	26	72.23
ไม่มีคนขายอาหารในโรงเรียน	1	2.78

จากตารางที่ 31 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 72.23 ที่บุคคลภายนอกที่เข้ามาขายอาหารในโรงเรียนเป็นบุคคลที่อาศัยอยู่ใกล้ ๆ บริเวณโรงเรียน รองลงมา ร้อยละ 13.89 เป็นผู้ที่มีการระดมก่อโรงเรียน และมีโรงเรียนน้อยที่สุดร้อยละ 2.78 ที่ไม่มีคนขายอาหารในโรงเรียนเลย

ตารางที่ 32 ผลประโยชน์ที่ได้จากบุคคลภายนอกที่เข้ามาขายอาหารในโรงเรียน

ผลประโยชน์ที่โรงเรียนได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เป็นรายเดือน หรือรายวันในอัตราที่แน่นอน	18	50.00
รายได้เป็นรายวันแต่ไม่แน่นอนแล้วแต่รายได้ของผู้ชาย	8	22.22
ผู้ชายออกค่าน้ำส้มพริบรายวันให้เดือนละ 2 ฉบับ และช่วยจ่าย		
ค่าโทรศัพท์ส่วนที่เกินให้	1	2.78
เด็กยากจนได้รับประทานอาหารโดยไม่ต้อง เสียเงิน	4	11.11
ไม่ได้อะไร เลย	5	13.89

จากตารางที่ 31 โรงเรียนส่วนมากร้อยละ 50.00 ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการที่ผู้บุคคลภายนอกเข้ามาขายอาหารในโรงเรียนเป็นรายไครายวัน หรือรายเดือนในอัตราที่แน่นอน รองลงมา ร้อยละ 22.22 ได้เป็นรายวันในอัตราที่ไม่แน่นอนแล้วแต่รายได้ของผู้ชาย และมีโรงเรียนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 2.78 เท่านั้นที่ผู้ชายช่วยจ่ายค่าน้ำส้มพริบรายวันและค่าโทรศัพท์ส่วนที่เกินให้

ตอนที่ 3 ปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดโครงการอาหารกลางวัน

เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและความเรียง เปรียบเทียบกันระหว่างโรงเรียนที่จัดโครงการอาหารกลางวันและไม่จัดโครงการอาหารกลางวัน ดังนี้

ตารางที่ 33 ปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดโครงการอาหารกลางวัน

ข้อความ	โรงเรียนที่จัดโครงการ อาหารกลางวัน			โรงเรียนที่ไม่ได้จัด โครงการอาหารกลางวัน		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ขาดสถานที่ในการประกอบ อาหาร	3.18	1.55	ปานกลาง	3.81	1.35	มาก
2. ขาดสถานที่ในการจำหน่าย อาหาร	3.06	1.48	ปานกลาง	3.62	1.36	มาก
3. ขาดสถานที่ให้นักเรียนนั่ง รับประทานอาหาร	3.58	1.21	มาก	3.92	1.34	มาก
4. ขาดสถานที่เก็บอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ใน การทำอาหาร	3.56	1.20	มาก	3.97	1.19	มาก
5. ขาดสถานที่เก็บล้างทำ ความสะอาดภาชนะ	3.19	1.49	ปานกลาง	3.14	1.18	ปานกลาง
6. ขาดสถานที่และภาชนะสำหรับ เก็บอาหารสดและอาหารแห้ง ที่เหลือใช้ในแต่ละวัน	3.84	1.20	มาก	3.92	1.42	มาก
7. ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่อง มือเครื่องใช้ในการทำ อาหาร	2.79	1.00	ปานกลาง	3.97	1.07	มาก
8. ขาดแคลนน้ำที่จะใช้ในการ ประกอบอาหารและทำความสะอาด ภาชนะ	2.46	1.16	น้อย	2.39	1.16	น้อย

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อความ	โรงเรียนที่จัดโครงการ อาหารกลางวัน			โรงเรียนที่ไม่ได้จัด โครงการอาหารกลางวัน		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
9. ชาครที่มึความรู่คานอาหาร และโภชนาการ	2.56	1.22	ปานกลาง	2.69	1.22	ปานกลาง
10. ชาคบุค ลากรที่จจะรบันิคชอบ คานจึคช้ออาหารแหวงและ อาหารสค	2.66	0.72	ปานกลาง	2.94	1.15	ปานกลาง
11. ชาคบุค ลากรที่จจะรบันิคชอบ คานการท้และจ้หนาย อาหาร	2.73	1.08	ปานกลาง	3.11	1.24	ปานกลาง
12. ชาคบุค ลากรที่จจะเป็น แรงงานในกากร เก็บลาง ท้ความสะอาด	2.71	1.17	ปานกลาง	2.83	1.17	ปานกลาง
13. ชาคบุค ลากรที่จจะรบันิคชอบ คานการจึคหน้าบู้ชึการ เงิน พัสคและคร.ภัเท	2.77	1.14	ปานกลาง	2.69	1.04	ปานกลาง
14. กลั้วความขงยาก เรือง ระบบการ เงินชึง เสี่ยงคอ การนิคระ เบียบไจาย	3.52	1.30	ปานกลาง	2.81	1.43	ปานกลาง
15. มีบู้ญา เรืองจ้านวนคร ไมเพ็ยพอ	3.17	1.14	ปานกลาง	3.50	1.19	ปานกลาง

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อความ	โรงเรียนที่จัดโครงการ			โรงเรียนที่ไม่ได้จัด		
	X	S.D.	ความหมาย	X	S.D.	ความหมาย
16. ขาดแคลนเงินที่จะจัดซื้อ อุปกรณ์และเครื่องมือเครื่อง ใช้ให้เพียงพอ	2.87	1.24	ปานกลาง	3.89	1.13	มาก
17. ขาดแคลนเงินหมุนเวียน ที่จะใช้จ่ายประจำวันใน การทำอาหาร	2.61	1.23	ปานกลาง	3.42	1.36	ปานกลาง
18. โรงเรียนอยู่ไกลจากตลาด หรือแหล่งที่จะซื้ออาหารสด และแห้ง	2.35	0.91	น้อย	2.22	1.29	น้อย
19. การคมนาคมระหว่างโรง เรียนกับตลาดหรือแหล่งที่ จะซื้ออาหารสดและแห้ง ไม่สะดวก	2.25	1.01	น้อย	2.25	1.28	น้อย
20. สิ้นเปลืองเวลาที่ต้องใช้ใน การไปซื้ออาหารสดและแห้ง แห่งเพื่อทำอาหาร	2.58	1.14	ปานกลาง	2.61	1.30	ปานกลาง
21. บุคคลภายนอกที่เขามา ขายอาหารในโรงเรียน ไม่ยอมเข้าใจนโยบายของ โรงเรียนถ้าให้เลิกจะมี ปัญหา	2.24	1.25	น้อย	2.19	1.12	น้อย

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อความ	โรงเรียนที่จัดโครงการ		ความหมาย	โรงเรียนที่ไม่จัด		ความหมาย
	\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
22. ไม่ได้รับความร่วมมือจากครูในโรงเรียน	2.29	0.41	น้อย			ไม่มีคำถามในแบบสอบถาม ชคน

จากตารางที่ 33 แสดงว่า โรงเรียนที่จัดโครงการอาหารกลางวัน และไม่จัดโครงการอาหารกลางวันให้ความสำคัญเห็นในเรื่องที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดโครงการอาหารกลางวันคล้ายกัน คือ เรื่องที่เป็นปัญหามากไ้แก่ ขาดสถานที่ให้นักเรียนนั่งรับประทานอาหาร ขาดสถานที่เก็บอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ในการทำอาหาร ขาดสถานที่และภาชนะสำหรับเก็บอาหารสดและแห้งที่เหลือไว้ในแต่ละวัน ส่วนเรื่องการจัดสถานที่ในการประกอบอาหาร ขาดแคลนอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการทำอาหาร และการขาดแคลนเงินที่จะซื้ออุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ให้เพียงพอ นั้น โรงเรียนที่จัดโครงการอาหารกลางวันมีปัญหาในเรื่องเหล่านี้ปานกลาง แต่โรงเรียนที่ไม่จัดโครงการอาหารกลางวันมีปัญหาในเรื่องเหล่านี้มาก เรื่องที่เป็นปัญหาน้อยไ้แก่การขาดแคลนน้ำที่จะใช้ในการประกอบอาหารและทำความสะอาดภาชนะ โรงเรียนอยู่ไกลจากแหล่งที่จะซื้ออาหารสดและแห้ง การคมนาคมระหว่างโรงเรียนกับแหล่งที่จะซื้ออาหารสดและแห้งไม่สะดวก บุคคลภายนอกที่เข้ามาผูกขาดขายอาหารไม่ยอมเอาใจนโยบายของโรงเรียน ทำให้เด็กชายจะมีปัญหา และไม่ได้รับความร่วมมือจากครูในโรงเรียน ส่วนที่เหลือจะเป็นเรื่องที่มีปัญหปานกลาง เหมือนกันทั้งโรงเรียนที่จัดโครงการอาหารกลางวันและโรงเรียนที่ไม่จัดโครงการอาหารกลางวัน

- ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน
- รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากคำตอบของผู้บริหารโรงเรียน ทั้ง 98 โรงเรียน โดยสรุปเป็นข้อ ๆ ตัวเลขที่อยู่ท้ายขอความแต่ละขอ แสดงจำนวนผู้บริหารที่ให้ความคิดเห็นในข้อนั้น ๆ ส่วนท้ายขอความที่ไม่มีตัวเลขแสดงว่าผู้บริหารให้ความเห็นเพียงคนเดียว การเรียงลำดับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ จะเรียงลำดับจากขอที่มีผู้ตอบมากที่สุดลงไป ดังนี้
1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่โรงเรียนจัดทำอาหารกลางวันจำหน่ายให้กับนักเรียน

ตารางที่ 34 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ที่มีต่อการจัดโครงการอาหารกลางวัน ในโรงเรียน	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียนที่จัดโครงการอาหาร กลางวัน	49	79.03	8	12.90	5	8.07
โรงเรียนที่ไม่ได้จัดโครงการอาหาร กลางวัน	25	69.44	5	13.89	6	16.67
รวมทั้งโรงเรียนที่จัดและไม่จัด โครงการอาหารกลางวัน	74	75.51	13	13.27	11	11.22

จากตารางที่ 34 ผู้บริหารโรงเรียนที่จัดโครงการอาหารกลางวันและไม่จัดโครงการอาหารกลางวันส่วนมากร้อยละ 75.51 เห็นด้วยกับการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน แต่ยังมีผู้บริหารอีกร้อยละ 13.27 ที่ไม่เห็นด้วยกับการจัดโครงการนี้ ผู้บริหารโรงเรียนที่เสนอความคิดเห็นว่า เห็นด้วยกับการจัดโครงการอาหาร

กลางวันในโรงเรียน เพราะเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ สรุปเป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนได้รับประทานอาหารที่มีประโยชน์มีคุณค่าทางโภชนาการ
สูง (14)
 2. ช่วยให้นักเรียนได้ซื้ออาหารในราคาถูก (11)
 3. ช่วยให้นักเรียนทุกคนได้รับประทานอาหารกลางวันโดยทั่วถึงกัน (11)
 4. ช่วยนักเรียนที่ขาดแคลนให้ได้รับประทานอาหารกลางวันโดยไม่ต้องเสีย
เงิน (9)
 5. ช่วยแก้นิสัยการรับประทานอาหารที่ไม่ถูกต้องให้กับนักเรียน (6)
 6. ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกกิจกรรมคานการครัวและการชื้อขาย (5)
 7. ช่วยให้นักเรียนใครจักมารยาทในการรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่น (4)
 8. ช่วยให้นักเรียนมีสุขภาพอนามัยดีขึ้น (4)
 9. ช่วยลดจำนวนนักเรียนที่เป็นโรคขาดสารอาหาร (3)
 10. ช่วยฝึกนักเรียนให้รู้จักการช่วยเหลืองานส่วนรวม
 11. ช่วยลดภาระของผู้ปกครองในการเตรียมนำอาหารกลางวัน (2)
 12. ช่วยแบ่งเบภาระของผู้ปกครองที่มีฐานะยากจน (2)
 13. โรงเรียนใดทำอะไรส่วนหนึ่งมาใช่ประโยชน์
 14. ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียน และคนงานในโรงเรียน
ช่วยให้สามารถทำงานร่วมกันได้
 15. ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ครูในเรื่องอาหารกลางวัน
- ผู้บริหารโรงเรียนที่เสนอความคิดว่าไม่เห็นด้วยกับการจัดโครงการอาหาร
กลางวันในโรงเรียน เพราะเห็นว่ามีความยุ่งยากและไม่สะดวกในการดำเนินงาน
สรุปเป็นข้อ ๆ ได้ ดังนี้
1. งบประมาณที่ใ้ได้รับน้อยไม่เพียงพอ เป็นภาระกับโรงเรียนในการที่จะต้อง
หาเงินมาเพิ่มเติม (3)
 2. ไม่มีครุโภชนาการ (2)

3. จำนวนครูที่อยู่พอดี ชั่วโมงสอนของแต่ละคนมีมากไม่มีเวลาไปช่วยทำอาหาร (2)
4. ครูที่ช่วยทำอาหารคงทำงานหนักและเหนื่อยมาก เวลาสอนจึงสอนได้ไม่เต็มที่
5. ไม่มีโรงครัวที่จะไปทำอาหารโดยเฉพาะ
6. จำนวนอาคารเรียนมีมากและแต่ละอาคารอยู่ห่างกัน ไม่สะดวกในการทำอาหารชายนักเรียน
7. นักเรียนที่ใคร่รับประทานอาหารโดยไม่เสียเงินเป็นประจำ จะเกิดความเคยชินไม่รู้จักช่วยเหลือตนเอง ผู้ปกครองก็ปล่อยให้เป็นการะของโรงเรียน โรงเรียนมากเกินไป
8. ระเบียบการเงินและการบัญชียุ่งยาก ทำให้ต้องเสียเวลาในการทำมากเกินไป
9. การโรมมีน้อยไม่สามารถช่วยงานในโครงการอาหารกลางวันได้
2. ข้อเสนอแนะต่อการศึกษาที่โรงเรียนจัดทำอาหารกลางวันจำหน่ายให้กับนักเรียน
 - 2.1 วิธีการหาเงินทุนมาเพิ่มเติมหรือทดแทนส่วนที่หมดไป สรุปเป็นข้อๆ ได้ ดังนี้
 1. ผลลงนโยบาย และประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองนักเรียนและบุคคลในชุมชนทราบ เหตุผล ความจำเป็นของการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน แล้วขอบริจาคเงินหรือสิ่งของเป็นทุนเพิ่มเติม (19)
 2. ขอความร่วมมือ ผู้ปกครอง ครู และนักเรียน ให้ช่วยสนับสนุนโดยการซื้ออาหารของโรงเรียน เพื่อนำผลกำไรมาเป็นทุนเพิ่มเติม (15)
 3. ขอความช่วยเหลือจากหน่วยราชการ โรงงาน ธนาคาร สถาบันการเงิน มูลนิธิ สมาคม หรือองค์การกุศลต่าง ๆ

ซึ่งที่อยู่ในชุมชนและนอกชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ (14)

4. จัดงาน หรือกิจกรรมพิเศษในโรงเรียน เพื่อหารายได้นำมาเป็นทุน (14)
5. ขอเงินงบประมาณเพิ่มเติมจาก สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (10)
6. ชื่อชนบทและชนบทเล็กเล็กที่มีประโยชน์ หรือไม่ให้โทษกับนักเรียนมาขายในโรงเรียน เพื่อนำผลกำไรมาเป็นทุนเพิ่มเติม (8)

7. วิธีการขอความช่วยเหลือตั้งแต่ก่อนเริ่มจัดโครงการอาหารกลางวันนั้นไม่สมควร เพราะโรงเรียนยังไม่มีผลงานให้เห็น ดังนั้นในครั้งแรกโรงเรียนควรขอชื่อของเป็นเงินเชื่อจากรานคาถาก่อน เมื่อดำเนินกิจการไปแล้วระยะหนึ่งจึงคอยขอรับบริจาคเงินจากบุคคลในชุมชนเพื่อชดเชยรานคา (4)

2.2 การติดต่อขอความช่วยเหลือจากสมาคมต่าง ๆ ผู้ปกครองนักเรียนหรือบุคคลในชุมชน เพื่อให้ได้รับความร่วมมือเป็นการช่วยส่งเสริมการจัดโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน จะทำได้โดยสรุปเป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. ผู้บริหารต้องทำความเข้าใจเรื่องหลักการ แผนงาน วิธีการทำงาน ผลอันจะพึงได้รับจากการทำงานกานการจัดโครงการอาหารกลางวันให้ครูในโรงเรียนเข้าใจให้ตรงกันก่อน แล้วให้ครูช่วยกันประชาสัมพันธ์กับบุคคลภายนอก เช่น กรรมการศึกษา ผู้ปกครองโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียน กรรมการสมาคม หรือมูลนิธิต่างๆ แล้วจึงขอความร่วมมือ (19)
2. ทำหนังสือของโรงเรียนแจ้งวัตถุประสงค์ และความต้องการไปยังหน่วยงาน ประชาชน หรือไปพบบุคคลที่ต้องการขอความช่วยเหลือ โดยต้องชี้แจงรายละเอียดให้เข้าใจอย่างแจ่มชัด (17)

3. จัดทำสถิติ สุขภาพ ส่วนสูง น้ำหนัก และการเรียนของนักเรียนที่จะขอความช่วยเหลือก่อนอาหารกลางวัน ทั้งก่อนและหลังการช่วยเหลือ เป็นการยืนยันใหม่บุคคลทั่วไปทราบถึงผลดีของโครงการนี้ จะก่อให้เกิดความร่วมมือกับโรงเรียนมากยิ่งขึ้น (10)
4. จัดงานชุมนุมศิษย์เก่า แล้วชี้แจงนโยบายการทำอาหารกลางวันของโรงเรียนให้ทุกคนเข้าใจ ขอความกิดเห็นแล้วขอรับบริจาคเงิน โดยมีการประกาศยกย่องใหญ่บริจาค เกิดความภูมิใจในศรัทธา แต่ทั้งนี้ต้องอาศัยความร่วมมือจากคณะกรรมการในโรงเรียนด้วย (10)
5. จัดนิทรรศการด้านอาหาร ชี้แจงประโยชน์ของการรับประทานอาหารที่ถูกต้องโภชนาการ และโทษของการไม่ได้รับประทานอาหารหรือการรับประทานอาหารที่ไม่ได้สัดส่วน ไม่เพียงพอกับความต้องการของร่างกาย เป็นการเน้นให้เห็นความสำคัญของการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน เพื่อต่อไปจะขอความร่วมมือจากชุมชนมากยิ่งขึ้น (10)
6. เชิญตัวแทนของสมาคม มลนิธิ ฌุปกครอง หรือบุคคลในชุมชนมาสำรวจขอเท็จจริงเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน เพื่ออาศัยบุคคลเหล่านี้เป็นตัวแทนของโรงเรียนช่วยประชาสัมพันธ์ให้ต่อไปจะขอความช่วยเหลือได้ง่ายยิ่งขึ้น (8)
7. ขอความร่วมมือและขอความช่วยเหลือจากวัด เพราะคนส่วนใหญ่ชอบทำบุญกับวัดมากกว่าการทำบุญกับโรงเรียน (7)
8. จัดทำโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนให้ดีที่สุด และดำเนินการจนบรรลุเป้าหมาย จนฌุปกครอง ประชาชนและคนในชุมชนยอมรับในประโยชน์ที่เกิดขึ้น และให้ความร่วมมือช่วยเหลือ (6)

2.3 วิธีจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบ และจัดจำหน่ายอาหารโดยที่โรงเรียนไม่คงใช้เงินลงทุนมากนัก จะทำได้โดยสรุปดังนี้

1. ขอบริจาคเงินหรือสิ่งของจากกรรมการศึกษา ศิษย์เก่า โรงงาน บริษัทห้างร้าน ธนาคาร ผู้ปกครองนักเรียน หรือผู้มีจิตศรัทธา (27)
2. จัดตั้ง เป็นมูลนิธิช่วยเหลือนักเรียนยากจนในโรงเรียน แล้วยื่นขอผลมาชื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ (14)
3. ขอความร่วมมือผู้ปกครองและนักเรียน ให้นักเรียนนำอุปกรณ์บางอย่างที่เป็นของใช้ส่วนตัวมาเอง เช่น ขอน จาน แก้วน้ำ โดยโรงเรียนจัดทำที่ล้าง และหาอุปกรณ์ทำความสะอาด เช่น สบู่ หรือผงซักฟอกไว้ให้ (12)
4. ทักท้วงโรงงานผลิต หรือร้านค้าที่เป็นตัวแทนจำหน่ายเพื่อขอบริจาคอุปกรณ์การครัว หรือขอซื้อในราคาทุน หรือขอซื้อแบบเงินเชื่อก่อนแล้วค่อยผ่อนชำระไปเรื่อย ๆ หรืออาจซื้อของที่มีค่าหมิ่นบาง เล็กน้อยแต่ยังมีสภาพก็มาใช้ก็ได้เพื่อราคาจะได้อุดหนุน (12)
5. ยืมอุปกรณ์บางอย่างจากวัด มัสยิด ครัว ภารโรง หรือผู้ปกครองที่อยู่ใกล้โรงเรียนก่อน แล้วค่อย ๆ ทะยอยซื้อมาใช้ตามจำนวนเงินที่ได้มาจากผลกำไรในโครงการนี้ (10)
6. เริ่มทำโครงการนี้แค่น้อยตามจำนวนของที่โรงเรียนมีอยู่ และนำเงินกำไรมาซื้ออุปกรณ์เพิ่ม พร้อมกับเพิ่มจำนวนในการทำอาหารให้มากขึ้นเรื่อย ๆ (8)
7. ตั้งกรรมการหาทุนขึ้นโดยเฉพาะ เพื่อให้ไปช่วยหาทุนมาเพิ่มเติมให้กับโรงเรียน (5)

8. ยืมเงินครูในโรงเรียน หรือหาเงินส่วนอื่นมาลงทุนก่อน แล้วทยอยไถ่คืนเมื่อใดก็ได้ (4)
 9. รักรูปปรกรณและเครื่องใช้ที่มีอยู่ในสภาพดีเหมือนเดิม แล้วนำกำไรมาบริจาคเพิ่ม เฉพาะส่วนที่ยังขาดอยู่ (3)
 10. อาศัยใช้ปรกรณของลูกเสือ - บุรฉาชาค ที่โรงเรียนเมื่อไปก่อน
- 2.4 การบริจาค เตรียมทำ และการจำหน่ายอาหารของโรงเรียน จะมีวิธีการหาแรงงานมาช่วยอย่าง เพียงพอโดยไม่กระทบกระเทือนคานการ เรียนการสอนใดโดยสรป ดังนี้
1. คานการบริจาค
 - 1.1 ไหครโภชนาการรับบริจาคอบและเป็นผู้ไปซื้อ (21)
 - 1.2 ไหแม่ครัวที่วางมาไปซื้อ (17)
 - 1.3 ไหรานคาที่ตลาดสงของมาไหตามรายการที่โรงเรียนสั่งในแต่ละวัน แล้วโรงเรียนตั้งกรรมการตรวจสอบนำหนัก และราคา (16)
 - 1.4 ไหครูที่อยู่บ้านไกลตลาดช่วยจักซื้อ (15)
 - 1.5 ไหคนงานของโรงเรียนไปซื้อในตอนเช้า (8)
 - 1.6 ผาگرانคาในโรงเรียนช่วยซื้อมาไห (5)
 - 1.7 ไหครูผลักเวรกันไปซื้อ (4)
 - 1.8 ไหนักเรียนที่มีผู้ปกครอง เป็นแม่คานำของที่โรงเรียนสั่งซื้อมาไหในตอนเช้า (2)
 2. คานการ เตรียมทำอาหาร
 - 2.1 อาศัยแรงงานครูที่วางจากการสอนหมุน เวียนกันมาช่วยทำ (29)
 - 2.2 อาศัยแรงงานครูและนักเรียนที่เรียนวิชาการ เรือน และหัตถศีกษา (20)
 - 2.3 อาศัยแรงงานครูที่มีชั่วโมงว่าง และการโรง (13)

- 2.4 อาศัยแรงงานครูโภชนาการและแม่ครัวที่จ้างมา (12)
- 2.5 อาศัยแรงงานจากนักศึกษาฝึกสอนที่มีชั่วโมงว่าง (2)
- 2.6 ขอความร่วมมือผู้ปกครองที่มีเวลาว่างให้มาช่วย (2)
3. คานการจำหน่ายอาหารกลางวัน
- 3.1 อาศัยครุภัณฑ์เปลี่ยนกันมาคานและให้นักเรียนช่วยขาย (60)
- 3.2 อาศัยครุ และคนครัวที่จ้างมาช่วยขาย (5)
- 3.3 อาศัยครุใหม่ลัดเปลี่ยนกันมาช่วยขาย (5)
- 3.4 จัดเด็กที่ขาดแคลนให้มาช่วยขาย โดยให้ครูโภชนาการควบคุม (4)
- 3.5 อาศัยครุ ภารโรง และนักเรียนช่วยกันขาย (4)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย